

Novembris 2018

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

“Jēzus Kristus ir
uzticīgs Liecinieks,
Pirmdzimtais
no mirušajiem
un zemes ķēniņu
Valdnieks.
(sal. Atkl 1,5a)

KALNĀ

DEBESU LIFTS, EKSKAVATORS UN TELESKOPS

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Tabora Kalna dziļumā (sal.: Mt 17; Mk 9, Lk 9; 2 P 1, 17-18) esam nonākuši pie tā, ka **notikuma centrā ir Jēzus Kristus personas spožums, Viņa dievišķība.** Līdz šim tā bija paslēpta, jo Kristus „Dieva veidā būdams, neuzskatīja par laipīgu lūdzināties Dievam, bet Viņš atteicās no sevis, pieņemdams kalpa veidu. Kļūdams cilvēkiem līdzīgs, Viņš arī izskatījās kā cilvēks.” (Flp 2, 6-7)

Fragmentu, kurā atrodams šis teksts, dažreiz piemin kā „Himnu par Jēzus pazemošanos”. Varbūt šodien mēs to sauktu „Himna par Jēzus noliekšanos”.

Kāpēc? Jo tas, kurš „dzīvo nepieejamā gaismā, ko neviens cilvēks nav redzējis un arī nevar redzēt” (1 Tim 6,16), iemiesojās, atnāca tik tuvu mums, un tieši tādēļ, ka paslēpa savu dievišķību, kļuva „pieņemams”, saprotams. Vēl vairāk, pateicoties Jēzus Kristus cilvēciskumam un Viņa tuvībai, mēs varējām it kā „iekāpt” dievišķībā, lai tā mūs paceltu līdz pašam Debesīm. Šī iemesla dēļ var teikt, ka Debesu laimes sasniegšanai vajag tikai iemīlēt Jēzu un censties dzīvot Viņā.

Atzišanos par šo patiesību atrodam, piemēram, pie svētā no Tarsas: „Es visu esmu zaudējis un uzskatu par mēsliem, lai Kristu iegūtu un atrstos Viņā” (Flp 3, 8b-9). Un tālāk par to, kas notiek pēc „iekāpšanas” Dieva Dēlā: „Es dzīvoju, bet jau ne es, bet mani dzīvo Kristus.” (Ga 2,20)

Citā vietā Tautu apustulis par šo sasu-

starpējo apdāvināšanu (apmaiņu) saka – „mani satvēris Jēzus Kristus”, tādēļ arī „es tiecos, lai Viņu satvertu” (Flp 3,12). Tātad Jēzus noliekšanās satvēra grēcīgo Saulu un pacēla (līdzīgi liftam), darot viņu par Pāvilu.

Vai ne par tādām atiecībām ar Jēzu mēs lasām pie svētās no Lizjē? Atgādināsim. „Vēl es sapratu, ka Mūsu Kunga milestība atklājas tiklab visvienkāršākajā dvēselē, kas nepretojas Viņa žēlastībai nevienā lietā, kā arī viscēlākajā dvēselē. Tiešām, **TĀ KĀ MĪLESTĪBAI IR RAKSTURĪGI NO-
LIEKTIES**, tad, ja visas dvēseles līdzinātos svētajiem doktoriem, kuri ar savas mācības skaidrību ir snieguši gara gaismu

Baznīcai, **varētu likties, ka labais Dievs nenokāpj pietiekoši zemu, lai aizniegtu dvēseļu sirdis.**” (Manuskripti, A 2r)

Un tālāk: „...es gribu atrast līdzekli, kā nokļūt Debesīs pa mazu, pavisam taisnu, pavisam īsu ceļu, pa ceļu, kas būtu pilnīgi jauns. Mēs dzīvojam izgudrojumā laikmetā. Tagad vairs nav nepieciešams kāpt pa kāpņu pakāpieniem; pie bagātniekiem tos ļoti lietderīgi aizvieto lifts. **Arī es vēlētos atrast liftu, kas mani paceltu līdz Jēzum, jo esmu pārāk maza, lai kāptu pa stāvajām pilnības kāpnēm.** Tad es meklēju Svētajās Grāmatās kādu norādi uz liftu, par kuru sapņoju...” Lūdzoties ar Svētajiem Rakstiem un meditējot, par Dieva ceļiem, atrada: „**LIFTS, KAM JĀPACĒL MANI LĪDZ DEBESĪM, IR JĒSU ROKAS, AK, JĒZU!**” (Manuskripti, C 2v-3r)

Tādēļ tik nepieciešami ir izmantot

Jēzus tuvību, Viņa noliekšanos pie mums. Var teikt arī citādāk: vajag ļaut Jēzum strādāt ar mums līdzīgi ekskavatoram, kurš rok zemi. Kāpēc? Jo Dieva Vārda, Jēzus iemiesošanās, bet sevišķi – Viņa nāve bija kā ekskavatora kausa darbs, kas raka un rok šīs pasaules zemē, lai no tās cilvēku dvēseles izraktu Debesij. Tātad līdzīgi Terēzei varam izteikt salīdzinājumu: **Jēzus ir mūsu debesu ekskavators!**

Un pēdējais domu pavediens šai ciklā ir šāds. Mēs skaidri zinām, ka Terēze iekāpa „Dievišķajā liftā”, Jēzū Kristū, un tādēļ tik ātri sasniedza Debesis. Bet lūdzoties ar pārveidošanās, Golgātas un debeskāpšanas kalnu noslēpumiem, mēs varam teikt, ka Terēzes atklājums savā ziņā bija kā īsta sekošana pašam Jēzum, jo **arī Kristus „iekāpa” sava Debesu Tēva „roku liftā”.** Par to stāsta atsevišķi teikumi: „Viņš ņēma līdz Pēteri un Jēkabu, un Jāni un uzkāpa kalnā, lai lūgtu Dievu.” (Lk 9,28); „Viņš attālinājās no tiem akmens metiena tālumā un, ceļos noņemties, lūdza Dievu” (Lk 22,41); „Un notika, ka Viņš, svētījot tos, attālinājās no tiem un pacēlās debesīs” (Lk 24,50). **JĒZUS LŪGŠANA** bija Viņam pašam kā lifta pogas piespiešana, lai atvērtos durvis un varētu sasniegt pēdējo stāvu – Debesis. Bet ne tikai Viņam: Jēzus to piedāvāja veikt apustuļiem, Terēzei un piedāvā praktizēt visiem ticīgajiem. Tādējādi pārveidošanās noslēpums mūs spēcīgāk var pārliecināt par lūgšanas vērtību un nepieciešamību. **Tie, kuri patiesi lūdzas, tas ir, satiekas ar Dzīvo Dievu, redz tālāk un sasniedz vairāk.**

Ļaujiet par šo tēmu piedāvāt vēl kādu salīdzinājumu. Staigājot pa zemi, cilvēks skatās sev priekšā – uz zemes, uz ceļa zem savām kājām. Tomēr daži neaizmirst paskatīties arī uz to, kas atrodas virs galvas – uz zvaigznēm. Daudziem tās kalpojušas kā palīgs, piemēram, navigācijā. Dažus zvaigznes fascinējušas tik ļoti, ka

tajās viņi saskatījuši figūras, kādus tēlus, un pēc tiem ir doti vārdi zvaigznājiem (vai tu māki atpazīt debesu zvaigznājus?). Bet vai esat piedzīvojuši, cik milzīga atšķirība ir debesis vērot ne tikai ar acīm, bet arī ar binokļa starpniecību?!? Te labs uzdevums būtu noskaidrot, cik zvaigznes, ko sauc par Plejādēm, vari saskatīt ar neapbruņotu aci (6, 7, 10?) un cik – ar binokļa palīdzību (20, 25?). Vairāk: ja kāds tev parādījis, ka virs Latvijas Andromēdas zvaigznājā ir galaktika M31, tad zini, ka ar binokli tā izskatās kā maza miglīņa. Tomēr caur teleskopu to var ieraudzīt daudz pārsteidzošāku! Un iedomājies – tajā ir ap miljonus zvaigžņu!!!

Tas varētu būt labs salīdzinājums, lai mēs saprastu, ka īsta lūgšana, tikšanās ar Dievu caur Jēzu Kristu ļauj mums redzēt Debesis – protams, plašākā nozīmē – būdīt Debesis un Dieva milestību!

Par garīgo galaktiku uzlūkošanu caur lūgšanu binokli var lasīt, piemēram, šādā tekstā: „Es to visu pārdomāju, lai saprastu, bet tas bija par grūtu manai saprastai, tiekams es iedziļinājos Dieva noslēpumos...” (Ps 73,16-17a); par skatīšanos caur lūgšanu teleskopu: „Ko acs nav redzējusi, ne auss dzirdējusi, ne cilvēka sirdī nācis, to Dievs sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.” (1 Kor 2,9)

Mūsu laikiem tuvāks piemērs: Lielās Terēzes grāmata „Dzīve”, kur 38. nodaļā var atrast liecību par to, kādu neizsakāmu un neaprakstāmu skaistumu sv. Terēze redzēja caur lūgšanu teleskopu un cik biljonu gudrības zvaigžņu viņa ieraudzīja Jēzus Sirds galaktikā!

Lai Dievs bieži mums palīdz aizdomāties par Debesu Tēvijas bagātību, novērojot skaidras nakts debesis, pilnas ar zvaigznēm un lūdzoties ar Jēzus pārveidošanās Tabora kalnā noslēpumu!!!

Priesteris
Pāvils Kamola

LATVIJAI VELTĪTS „SPOGULIS AKĀ”

Latvijas simtgades aktivitāšu klāstā savu lappusi pārlicecinoši ierakstījis mūsu draudzes prāvests priesteris **Pāvils Kamola**.

Oktobra nogalē klajā nāca viņa pirmā dzejoļu grāmatā „Spogulis akā”.

– Tas bija viens no maniem pamudinājumiem – uzdāvināt dzejas grāmatu Latvijai. Vēlējos ienest ko konkrētu Latvijas kultūrā, tās mantojumā un arī dzejas jomā, – uzsver autors.

Grāmatā ir autora zīmējumi un arī vākam izmantots jūsu gleznotais pastelis.

Tas man pašam bija šī gada atklājums. Bērnībā dzīves apstākļi neļāva atstāt prasmes mākslā. Vecākiem nebija domu mani sūtīt īpašās skolās. Mamma reiz komentēja, ka arī viņai patika zīmēt, bet, dzīvojot lauku vidē, pēc skolas vienmēr vajadzēja iet tīrumā, pie lopiem, saimniecības darbos. Ja vecvecāki ar kul-

Pēc tautības esat polis, Latvijā – septiņus pilnus gadus. Vai dzeju sacerat poliski un pēc tam tulkojat?

Sākumā rakstīju poļu valodā un tulkoju, bet Madonā domas jau formulējas latviski. Protams, dažreiz kā lode pie kājām ir tas, ka latviešu valodā nav pietiekami plašs vārdu krājums, lai dzejoļiem pieliktu īsto garšvielu.

Vienmēr būs arī risks, ka cilvēki var nesaprast. Dzejoļi, kas ietver vieglāk izlasāmu saturu, lasītājiem ir skaidri, bet tie, kas saistās ar Bībeles tēliem un manu dzejas vīziju, ne visiem uzreiz ir saprotami. Līdz ar to pastāv dzejas risks un vienlaikus – dzejas ieguvums, jo lasīto ikviens var tulkot brīvi, pa savam.

Dzejā necenšos aprakstīt apkārtni, drīzāk atrodu sevī domu kamolu, no kura izvelku vajadzīgos diegus. Cenšos dabūt esenci, un tēli palīdz izsijāt vai iztvaicēt nebūtisko.

tūru nepabaroja viņu, arī mamma neiedomājās to attīstīt manī. Vēlāk, vidusskolas gados, aizrāvos ar subkultūru, tad interesi par mākslu pats apbēru ar pelniem. Kad sākās dzīves izmaiņas, aicinājums uz priesterību, varēju pamazām pievērsties skaistajam. Tā kā apstākļi Latvijā, salīdzinot ar Poliju, ir daudz mierīgāki, – cilvēku dzīvesstiils, ritms, ātrums te ir nesalīdzināmi rāmāks (Polijā klusums ielās vispār nav iedomājams), jūtos daiļradei atvērtāks. Arī apkārtējā daba tam palīdz, un atklāju sevī ilgas izpausties caur mākslu. Ticu, ka tas ir Dieva pieskāriens, turklāt pirmo darbu uzzīmēju Klusuma dienā Aglonā pie Vissvētākās Jaunavas Marijas, kas taču mani paaicināja uz Latviju.

Pakomentējiet grāmatas nosaukumu!

Ieskatoties sevī un citos, visur varam pamanīt dziļumu. Akas dziļumā ir vēsums,

klusums un avots. Aka simbolizē sirdi, dzīves apstākļus, vietu, kur var meklēt un rakt. Ūdens mazina nogurumu, slāpes, mazgā, atvēsina – caur akas jēdzienu var atrast tik daudz. Aka nesaistās tikai ar tumsu un klusumu, akas ūdens spogulis runā. Tas rāda uz debesīm vai cilvēku, kurš akā skatās. Akas fenomens ir ļoti nozīmīgs, jo akas avots mūs padzirda. Un ūdeni no zemes virskārtas iegūt nevar, vajag ierakties, smagi strādāt, līdz dziļumā atklājas brīnums.

Ja saskaramies ar ciešanām un dzīves meklējumiem, gribas teikt – aka ir katrā no mums. Vēl augstākā līmeni – akas tēls sūta pie Jāņa Evaņģēlija 4. nodaļas, kur Jēzus runā ar samarieti. Viņš nerunā uzreiz par Dievu, Viņš saka cilvēciski – dod man dzert! Jēzus sāk rakstus par dzimtas mantojumu (cilvēciski), dzīves jēgu (filozofiski) un Mesiju (teoloģiski), līdz beidzot sūta pie paša Dieva.

Jēzus palīdz izrakt tik dziļu aku, ka sieviete saprot – viņa ir avots, un kļūst piepildīta un liksma. Tālāk jau samarietes „spogulis” sāk strādāt ar visu apkārtējo pasauli: skatoties uz viņas sirds aku, apkārtējie nevar izvairīties no domām par dzīvi un Dievu, spogulī viņi ierauga Debesis.

Kā autors es būtu gandarīts, ja šī dzeju grāmata palīdzētu kustināt pārdomas arī katram par sevi.

Par savu sabiedroto dzejā esat izvēlējies Mazo Princi.

Kad pirmo reizi lasīju Antuāna de Sent-Ekziperī stāstu, uzreiz sapratu šī darba valodu. Vēlāk, ticības izaugsmē un jautājot par dzīvi, viņa grāmata man kļuva ļoti aktuāla, universāla, un caur Mazo Princi vieglāk bija no jauna saprast Evaņģēliju. Ekziperī taču raksta par to pašu!

Pāvils Kamola

*Pa septiņiem gadiem
izbraucu daudz ceļu,
tādēļ tai dienā biju noguris,
un, kaut bija tikai pusdienu laiks,
mani viegli iemidzināja mūžības
pulkstenis.*

SAPŅOJU PAR KĀZĀM.

*Manai mīļajai bija dzimšanas diena.
Viņas plivurs no krāsainām lentēm,
balta, gara kleita,
melleņu pušķis rokās
un vulkānu simfonija fonā
apbūra mani un pasauli
līdz zvērestam.
Sākām dejojot kopā ar zvaigznēm...*

*Kad pamodos,
likās joprojām braucu
pa ceļu un laika lentēm.
Tomēr ieraudzīju, ka
aiz loga ir pirmais sniegs
un rudens atkailināto koku
apsēduši nosaluši putni.
Un virs galvas es sadzirdēju
galaktiku spēlēto Mendelsonu...*

VAI TAS NEBIJA TIKAI SAPNIS?!?

*Pēc brīža pamanīju,
pie krūtīm man piesprauž
Karmela un Latvijas
Trīs Zvaigznes un krāsas.
Un paceļot galvu, ieraudzīju,
ka tik daudz vīsu acis lūdz:
“Vai jūs dosiet mums padzerties?
Mums nav vairs vīna...”*

*Tad Jānim un Terēzei,
vīna ekspertiem,
aizsūtīju telegrammu,
lai no sava pagraba
tie atsūta vislabāko.*

GAIDU VIŅU ATBILDI.

Piemēram, kāda jēga ļaut Čūskai man iekost? Ekziperī atgādina par Jēzus Kristus krustu, ka Jēzus pieņēma lēmumu ciest par mums, mirt par mums un doties atpakaļ pie Tēva vai Ekziperī vēstījumā – atgriezties uz savu planētu. Šos attēlus nebaidos atgādināt, tie ir tik universāli un garīgi.

Grāmatas atvēršanas svētki iecerēti 25. novembrī.

Apzināti dzejas grāmatas atvēršanu iekļāvām draudzes svētku programmā. Tā ir dāvana Latvijai un arī draudzei. Esmu priesteris Romas katoļu draudzē un vēlos, lai svētki, kuros godināsim Dievu, palīdz priecāties arī mums pašiem. Jūs esat mana ģimene. Kā jūsu priesteris, kopā ar

jums dzīvojot un augot, apzinot, ka dzeju manī palīdzat veidot arī jūs. Tāpēc gribu būt kā spogulis un atdot to atpakaļ. Protams, Kristus Karaļa svētki ir kas lielāks. Es bieži atsaucos uz Bībelē rakstīto, tādēļ ceru, ka cilvēki, lasot šo krājumu, aizdomāsies par Dieva atklāsmi un, lai labāk saprastu manu dzeju, pievērsīsies arī Bībelei. Noslaidros, kas ir Hūrs, Ārons, samariete un citi tēli, ko dzejā esmu ielicis.

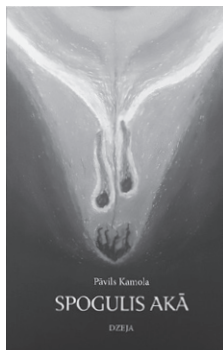
Līdzīgi kā liturģijā klāt pievienojam kora dziedājumu, ērģeļu spēli, ceru, ka grāmatas atvēršana papildinās Kristus Karaļa svētku svinīgumu. Vēlos caur to vēstīt par Dievu un atdot godu Viņam.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

PAPILDINA TAUTAS GRĀMATU PLAUKTU

Istenojot Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) arhitekta, Tautas grāmatu plaukta iniciatora Gunāra Birkerta iecerī

Gaismas pils saturu veidot pašiem iedzīvotājiem, akcijas „Īpaša grāmata īpašā plauktā” ietvaros tikām rosināti uz tuvāko bibliotēku nest vienu sev nozīmīgu grāmatu, titullapā ierakstot vēstījumu, kas saistās ar šo izdevumu. Daudzi Latvijas, arī Madonas novada iedzīvotāji šim mērķim dāvināja grāmatas un 2014. gada 18. janvārī iesaistījās grāmatu ķēdē, kad šīs grāmatas no rokas rokā mēroja

2014 metru garo ceļu no LNB vecās ēkas līdz Gaismas pilij, lai kļūtu par mantojumu nākamajām paaudzēm. Grāmatas izvietotas Tautas grāmatu plauktā, kas atrodas bibliotēkas ātriņā piecu stāvu augstumā. Un joprojām esam aicināti dāvināt grāmatas šim plauktam, ierakstot vēstījumu, kā-

pēc konkrētajai grāmatai jābūt Tautas grāmatu plauktā.

24. septembrī Tautas grāmatu plaukta krājumu papildināja pāvesta Franciska grāmata „Evaņģēlija prieks”. Latvijas simtgades gadā savu grāmatu Tautas grāmatu plauktam dāvinājis arī mūsu draudzes priesteris Pāvils Kamola. Viņa dzejas grāmata „Spogulis akā” ir radusi mājvietu starp aptuveni 5500 Tautas grāmatām. Titullapā priesteris Pāvils ierakstīja: „Šī grāmata ir Dieva dāvana man caur Bībeles bagātību, kura iespaidoja manas sirds domas,

kā arī caur dažādiem dzīves notikumiem. Līdz ar to es ceru, ka katrs, kurš to lasīs, varēs ar šīs dzejas palīdzību ielūkoties tik dziļi, ka savā sirds akā, kā arī Bībeles akā ieraudzīs Debesis, Dievu, sevi un citus.”

Valentīna Ločmele

SAŅEM AUGSTUS APBALVOJUMUS

18. novembrī Valsts prezidents Raimonds Vējonis svinīgā ceremonijā Rīgas pili pasniegs valsts augstākos apbalvojumus. Šogad Triju Zvaigžņu ordeņa II šķiru saņems un par ordeņa lielvirsnieku kļūs Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs (attēlā).

Savukārt Madonas novada pašvaldība Atzinības rakstu šogad piešķi-

ra Madonas katoļu draudzes prāvestam priesterim Pāvilam Kamolam. Svinīgā apbalvošanas ceremonija Madonas kultūras namā ritēja 16. novembrī, apbalvojumu mūsu draudzes ganam priesterim Pāvilam pasniedza Madonas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs.

Redakcija

ATMODAS LAIKA PRIESTERIS

Mūsu dzimtene Latvija svin vēsturiskus svētkus – valsts simtgadi. Tāpēc vēlos padalīties atmiņās par Atmodas gadiem. Tas bija neaizmirstams laiks, kas saviļņoja visu Latviju. Neapraktāms prieks, klusībā sen lolotas brīvības alkas, kas lēnām sāka piepildīties. Šis vilnis skāra arī mūsu baznīcas dzi-

vi. Tolaik Madonas draudzi apkalpoja priesteris Alberts Cimanovskis (attēlā) – jauns, enerģisks, bezbailīgs cilvēks. Līdz tam nebija pieņemts, ka priesteri iesaistās kādās ar baznīcu nesaistītās aktivitātēs, priesteris Alberts bija pirmais, kas piedalījās Tautas frontes rīkotajos mitiņos. Un mēs – draudze – kopā ar viņu. Nēmām Latvijas sarkanbaltsarkano karogu un, dziedādami garīgās dziesmas, gājām uz mitiņiem. Pretim kultūras namam pie Blaumaņa pieminekļa uzstājās Māris Grinblats, Visvaldis Lācis un arī mūsu priesteris. Aizkustinoši, vārdos to grūti pat izteikt. Priesteris Cimanovskis ar sirdi un dvēseli iesaistījās Atmodas pasāku-

mos, nebaidījās runāt atklāti par lietām, ko līdz tam neuzdrīkstējāmies pat domāt.

Vēlāk, kad tika atjaunota valsts neatkarība, atmiņā palikuši ceļojumi uz Lietuvu, ko organizēja priesteris Alberts. Draudzei tas bija kas jauns. Devāmies uz Šiluvu baznīcu, kur jūlijā paredzētas atlaidas. Tā ir svēt-

vieta, līdzīga Aglonai, kur tiek godināta Dievmāte. Baznīcas vidū atstāts liels akmens, uz kura parādīšanās laikā stāvējusi Jaunava Marija. Baznīcā tika noturētas vairākas Svētās Mišes, vienu latviešu valodā celebrēja mūsu priesteris.

Atceļā vienmēr piestājām Krusta kalnā, kā pateicību Dievam atstājot katrs savu rožukroni un palūdzoties savos nodomos. Apskatījām arī daudzas citas Lietuvas baznīcas, šie svētceļojumi bija bagātinoši un skaisti.

Draudzei priesteris Cimanovskis palicis atmiņā kā labs, sirsnīgs Dieva kalps. Lai Dievs viņu svētī!

Marta Ikaunieca

RAKSTAINI VĪRIEŠU DARBA CIMDI

Draudzes mājā nelielā ekspozīcijā šobrīd izlikti adīti cimdu pāri. Tie ir mūsu draudzes locekles Janīnas vaļasprieks un reizē viņas ģimenes nepieciešamība.

Adīti cimdi, kā zināms, ir ne tikai praktiski lietojams apģērba gabals, bet arī dāvana (velte vai zieds) ar dziļi simbolisku jēgu. Cimdu dāvināšana ir viena no skaistākajām latviskās identitātes izpausmēm.

Darba cimdi tiek adīti sikiem rakstiem, mainot 2–3 krāsu pavedienus. Tādējādi īsie pārstaipi cimda iekšpusē dara cimdu biezāku, siltāku un izturīgāku pret dilšanu. Valnīša daļu nereti ada savelkošā (sviņelainā) rakstā, lai cimds labāk piegulētu rokai.

Godu un dāvināmos cimdus ada daudz greznākus: ar lielākiem un sarežģītākiem rakstiem, krāšņākiem valnīšiem, izsmalcinātām krāsām.

Zīmīgi, ka Kultūras ministrijas Latvijas valsts simtgades birojs un cimdu meistari šogad ikvienu aicināja iesaistīties akcijā „Cimdotā Latvija” un valsts 100. dzimšanas dienai sarūpēt sev pašiem un dāvināt citiem

vienu no senākajām Latvijas cilvēku vizītkartēm – rakstainus cimdus. Lai Latvijas Republikas proklamēšanas dienā – 18. novembrī – varētu koši un silti svinēt Latvijas svētkus.

Inese Elsiņa

SAIMNIECISKĀS KANALIZĀCIJAS PIEVADA IZBŪVE

Jau vairākus gadus Madonas katoļu baznīcai bija aktuāls jautājums par kanalizācijas pieslēgumu pie Madonas pilsētas kopējās kanalizācijas. Tā kā vecā sistēma (nosēdaka) bija fiziski un morāli novecojusi un neatbilda vides kvalitātes uzlabošanas prasībām, bija nepieciešams atsākt jautājuma risināšanu par kanalizācijas pieslēguma izbūvi.

Kanalizācijas projektu izstrādāja AS „Madonas ūdens”. Tika veikta cenu aptauja par pieslēguma izbūvi. Atsaucās divi būvnieki. Izvērtējot pretendentes, tika ņemta vērā viņu pieredze un klientu atsauksmes. Draudzes padome nobalsoja

par darbu uzticēšanu SIA „Hydra Baltic”.

Būvdarbi tika veikti saskaņā ar Madonas novada būvvaldes izsniegto būvatļauju. Pēc darbu pabeigšanas AS „Madonas ūdens” eksperts veica izbūvētās sistēmas mezglu pārbaudi un deva atzinumu, ka kanalizācijas pievads ir iebūvēts, ievērojot tehniskos noteikumus un atbilst izstrādātajai izbūves shēmai.

Kanalizācijas pievada izbūves izmaksas (tai skaitā pievienotās vērtības nodoklis) ir 9572,70 eiro. Tas segts no draudzes kopīgā budžeta.

Normunds Ozoliņš

GRĀMATA, KO LASU

GUNDARS VALDMANIS „STARP DZIRNAKMEŅIEM”

Labā, saistošā lasāmviela visiem tiem, kas interesējas par Latvijas vēsturi 20. gadsimta nogalē. Ar dziļu skatījumu pa saules notikumu kopsakarībās un cilvēkiem, kuri darbojās kā notikumu veidotāji un iespaidotāji. To lielākais vairums ir Valdmaņa, vecākās un vidējās paaudzes cilvēku laikabiedri Latvijā un citur pasaulē. Gundars Valdmanis ar savu zināšanu bagāžu (fizikas un matemātikas bakalaurs un maģistrs uzņēmumu vadībā) sarakstījis izcilu politiskās autobiogrāfijas paraugu, jo kā valsts likumdevējas iestādes – Saeimas 6. sasaukuma ievēlēts tautas vietnieks no Latvijas Vienības partijas laika posmā no 1995. līdz 1998. gadam aktīvi darbojās Latvijas sa-

biedriski politiskajā dzīvē.

Lasot šo grāmatu, jūtams, ka viss patiesībā tur rakstīts ar autora sirds asinīm, līdzēsot dziļām sāpēm par Latvijas tautas un valsts attīstības ceļa virzienu un uzņemto aplāmo gaitu atjaunotnes sākuma posmā, kad ielikti pamati nevis uz granīta pamatklintāja, bet gan uz plūstošām smiltīm.

Sarakstot šo darbu, Gundars Valdmanis pēcnākamjiem atstājis savu garīgo novēlējumu – testamentu – visiem tiem, kam nebija, nav un nekad nebūs vienalga, kāda ir un būs jaunā, mūžīgā nākotnes Latvija, lai galā tā piedzīvotu saules mūžu. Viss ir Dieva zināšanā un rokā, kā tas būs!

Matiss Dukaļskis

DIEVS GRIB MUMS DOT SAVU MIERU

Katrs no mums savā ticības ceļā noteikti ir sastapies ar šaubām. Sevišķi, saskaroties ar pārbaudījumiem, dzīves grūtībām, netaisnību. Tad bieži izskan jautājums: „Dievs, kur Tu esi?” Ar zemtekstu – „Vai Tu esi? Vai Tu mani redzi? Kā Tu uz mani skaties?” Varbūt tā, kā es skatos uz skudrupūzni – ar interesi, bet apzinoties, ka tā ir atsevišķa pasaule, kurā valda savi likumi, kurai, neskatoties ne uz ko, ļaušu ritēt savu gaitu. Neiejaucoties, netraucējot, bet arī nepalīdzot nest nieka skudrai viņas smago nastu.

Dievs, es arī nesu savu nastu, savu krustu, palīdzi man! Palīdzi man!!! Kur Tu esi, Dievs? Un Dievs mums atbild. Ne ar kļiedzieniem, kā vērsamies pie Viņa, bet

ar mieru. Viņš grib mums dot savu mieru. Atbildes atnāk, kad esam apklusuši, ieklausījušies. Kad kārtējo reizi esam izvilkti no neticības, šaubu bedres, atskatāmies atpakaļ uz pārdzīvoto situāciju, saprotam, ka tā mums bijusi par svētību, padarījusi mūs stiprākus, gudrākus, pieaugušākus. Pieaugušākus savā ticībā. Savā pārliecībā. Dodot sapratni, kas gan mēs būtu bez grūtībām? Dzīvot savā kokonā kā bezdomu amēbas, nenovērtējot to, kas mums dots. Tikai krīzēs mēs augam. Izēdoties cauri savām šaubām un nedrošībai, jā, arī pamestības izjūtai, tikai tad spējam ieraudzīt un novērtēt Tēva mīlestību. Viņa Dēla bezgalīgo mīlestību un upuri.

Ilze Kloppe

VISU SVĒTO DIENA MŪSU DRAUDZĒ

– Pateicība visiem, kuri palīdzēja skaisti piedzīvot Visu svēto svētkus – Dacei ar komandu, ukuleļu ansambli, bērniem, jauniešiem un draudzes korim, – pēc svētdienas, 4. novembra, Euharistijas paziņojumos teica priesteris Pāvils, piebilstot, ka pēc Mises ikviens, aicināts izlozēt lapiņu ar svētā aizbildņa vārdu nākamajam gadam. – Ir vērts ar viņiem dziļāk iepazīties un caur viņiem lūgt žēlastības un upurēt Dievam savus labos darbus.

Atskatīties uz 1. novembra svētkiem, sniegdot liecību, kas viņus uzrunāja visvairāk, lūdzu arī pārstāvjus no draudzes.

Vita Bartuševiča:

– Visu svēto diena lika domāt par to, cik lieli svētki šī diena ir debesis. Kā priecājas debesis un debesu debesis. Un cik liela ir Dieva žēlsirdība, jo visi šie ļaudis pirms savas svēttapšanas ir vadījuši dzīvi virs zemes, būdami vienkārši cilvēki. Tas patiesībā dod cerību katram, jo Dieva žēlsirdībai nav robežu!

Draudzē svētki noritēja siltā un ģime-niskā atmosfērā. Bērnu dziedātā litānija mūsu baznīcā iepriecināja gan klātesošos, gan visus svētos debesis, kuriem tā bija veltīta. Jutu pateicību par to, ka mūsu draudze ir tik svētīta ar talantiem. Arī bērni un jaunieši nekavējās slavēt Dievu – visu šo dāvanu devēju.

Pēc Mises svētceļnieku namiņā sadraudzībā dalījāties ar savu personīgo pieredzi. Un tas vēlreiz apstiprināja, ka svētie debesis ir dzīvi un nekavējas palīdzēt, ja to lūdzam.

Rasa Zariņa:

– Man patika slavēt Dievu tik dažādos veidos. Spēlējot instrumentus, dziedot un lūdzoties. Pēc slavēšanas biju arī svētceļnieku namiņā, kur visvairāk patika uzzināt nianšes par svētajiem, kā viņi palīdz un arī pašai izlozēt savu šī gada aizbildni. Vispār Svēto diena ir ļoti īpaša, jo tajā piedalās tik daudz “skolotāju”, kas mums var parādīt pareizo ceļu uz attiecībām ar Dievu.

Sagatavoja Inese Elsiņa

ROŽUKROŅA GĀJIENS PA MADONAS IELĀM

Visu svēto dienas priekšvakarā pēc Svētās Mises draudzes cilvēki devās kārtējā Rožukroņa gājienu pa ielām. Ar priesteri Pāvilu priekšgalā tika ietis gar sporta halli, ģimnāziju, lūgšanu kapelu, bibliotēku un draudzes māju. Gājiens bija tieši tik garš, lai palūgtos Rožukroņa Priecīgo daļu.

Kaut bija tumšs, kluss vakars, tas ne-traucēja nodoties balsi izteiktām lūgšanām par Madonu, Latviju un tās ļaudīm.

Lai Dievs sargā un pasargā mūsu zemi! Lai Dievmāte apņem savā mīlestības apskāvienā! Lai mēs arvien vairāk iepazīsim svētos un spējam saprast, ka caur viņiem varam saņemt daudz žēlastību un prieka! Turpināsim savos sirds dāros audzēt smaržīgās lūgšanu rozes, lai paliktu neskarti helovīnu sētajām nezālēm un spētu no tām pasargāt arī mūsu bērnus!

Ineta Resne

VAKARS PIRMS VISU SVĒTO DIENAS JEB ALTERNATĪVA HELOVĪNU SVINĒŠANAI

31. oktobra novakarē multifunkcionālajā bērnu un jauniešu centrā “Kubs” risinājās dažādas aktivitātes mūsu draudzes bērniem. Tā bija burvīga alternatīva Helovīnu svētku svinēšanai, staigāšanai naktī pa mājām, prasot saldumus.

Ģimenes un bērni “Kubā” ieradās patiešām lielā skaitā, un klātesošie bija dažāda vecuma. Dace ar komandu bija sagatavojuši trasi bērniem pa “Kuba” telpām. Tās laikā bērni iepazīja svētos, visdažādākajos veidos meklēja to vārdus, kā arī ļoti jauki, svētīgi un draudzīgi kopā pavadīja Visu svēto dienas priekšvakaru.

Trasīti bērni uzsāka veikt pilnīgā tumšā, ar katru izieto uzdevumu viņi nonāca lielākā gaismā, kas lika aizdomāties un

deva pamudinājumu censties līdzināties svētajiem. Veicamie uzdevumi bija interesanti, un, lai tos varētu izpildīt, vajadzēja izmantot gan zināšanas, gan radošumu.

Pēc trasītes iziešanas, bērni kopā ar draudzes jauniešiem spēlēja spēles un dejojāja. Tam sekoja kopīgs mieļasts un interesanta Visu svēto litānija – ikkatram bija jānosauca savs kristītais vārds, kas norāda uz kristībās izvēlēto aizbildni. Pasakot šī svētā vārdu,

visi kopā atkārtēja frāzi “Lūdz par mums!”. Bērni kārtīgi izpriecājās, ieguva jaunas zināšanas par svētajiem un lieliski sagatavojās Visu svēto dienai, ko svinam 1. novembrī. Pasākums bija ļoti skaists, svētīgs un izdevies visiem!

Eliza Elsiņa

MIRKLIS PIRMS VISA, ARĪ PIRMS ADVENTA

Pirms katra notikuma, ja vien tas ir svarīgs, mēs apstājamies un norimstam, lai būtu brīva vieta tam skaisti sākties. To spilgti var manīt mūzikā, kad pēc lielākas pauzes nākamās notis šķiet īpaši skanīgas. Mākslā – lai izceltu kādu objektu gleznā, ļoti svarīgs ir fons, kas krāsās ir neitrāls. Pie brokastu galda svarīgi, lai aplietā kafija netiek izdzerta uzreiz, bet jāļauj tai ievilkties, aromātam izplešoties pa telpu. Bērns mātes miesās arī tiek gaidīts apmēram 40 nedēļas. Lai kaut kas patiesi sāktos, jābūt pauzei, kurā neko nedarām.

Lai Ziemassvētki sāktos to patiesajā nozīmē, ir jābūt Adventa laikam, kurā Dievs audzē, aplaista un baro iesēto. Tātad pirms pauzes ir jābūt šai simboliskajai sēklai, kuru tikai cilvēks var iesēt.

Kopš Ziemassvētki man ir Kristus piedzimšanas svētki, es Adventa sākumā sirdi iesēju kādu apņemšanos, nodomu vai jautājumu, kuru Dievs audzē līdz Ziemassvētkiem. Piemēram, pagājušajā gadā īpašu uzmanību pievērsu priekam, kas bija pabalējis manā ikdienā. Meklēju un pastiprināti pievērsos procesiem, kuros rodas patiesi prieks. Ikdienā sāku vairāk pateikties

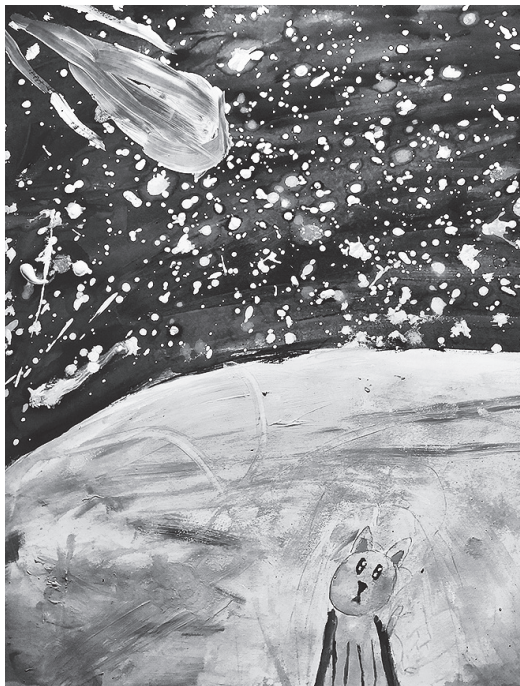
Dievam par visu, līdz ar to pieauga novērtējums par pašas dzīvi. Lūdzos par prieku, un Ziemassvētkos mans „izaudzētais” kulminēja kopā ar Kristus piedzimšanas prieku, ko varēju izbaudīt bez liekas arīšķības, mākslīgā prieka avota.

Ja mirkli pirms Adventa padomā un lūdzas, sirdi var just kādas sēklas aizmetni. Kas tas ir? Par ko es šogad lūgšos? Ko uzticēšu Dievam? Manuprāt, tas ir pats būtiskākais mirklis visā Adventā – noformulēt un izgaismot, kas būs mana „sēkla”.

Pēc tam var mierīgi doties klusajā un maigajā Adventā un neko nedarīt. Tas nenozīmē gulēt un skatīties griestos, bet būt klusam vērotājam – pievērst uzmanību savām reakcijām, lēmumiem, domām. Ļaut visam notikt, necinīties un nestrīdēties ar sevi un problēmām. Nolik to visu malā, lai netraucētu strādāt Dievam. Mirkli pirms Kristus atnākšanas augt auglīgā augsnē.

Kas būs tas, kas izaugs? Ko Kristus ieraudzīs, kad atnāks? Vēro! Varbūt jau šajos Ziemassvētkos!

**Santa Jaujeniece,
Emilijas Jaujenieces zīmējums**

SVĒTAIS NIKOLAJS DARBĪBĀ

Mammu, par ko tu man šogad stāstīsi – par tuklu veciti no Coca-Cola reklāmas vai svēto Nikolaju? Tēti, ko tu man šogad rādīsi – greznus veikalu skatlogus, kas „saslimuši” ar patēriņa kultūras sērgu vai mūsu baznīcu, kur valda mīlestības, dalīšanās un ticības prieks?

Esmu jau gana liels, lai saprastu, ka Ziemassvētku vecītis ir kaimiņu Jānis, uzvilcis sarkanbalto tērpu. Man nevajag kaimiņu Jāni! Pastāsti par vērtībām! Pastāsti, kā lai dalos mīlestībā ar klasesbiedriem, kā varu palīdzēt Jurim vai Laurai saprast algebras mājasdarbu, kā lai veltu laiku dziļai un patiesai lūgšanai savās mazajās, tomēr tik lielajās vajadzībās.

Mammīt, tu taču zini, ka labdaris bija un ir svētais Nikolajs Brīnumdarītājs?! Ļauj man izstāstīt, ka šis puisis, kurš piedzima turīgā, bet ticīgā ģimenē. Izvēlēties dzīvi veltīt priesterības ceļam, bagātību izdalīja nabagiem un bērniem tā, lai tie nemaz nezina, ka

to darijis viņš. Svētais Nikolajs tiek uzskatīts par nabadzīgo cilvēku un bērnu aizstāvi. Viņš palīdzēja godu glābt kādas ģimenes trim meitām, kad tām nebija ligavas pūra, slepenībā dāvājot tām naudas maisiņus. Kad svētoceļojuma uz Jeruzalemi laikā jūrā plosījās vētra, svētais Nikolajs lūdza Dievu un vētra mitējās. Svētais Nikolajs atbrīvoja netaisnīgi notiesātos, bada laikā brīnumaini pavairoja labību un pat atdzīvināja mirušos, to visu darot Dieva spēkā.

Tēti, stāsti par svētajiem, es vēlos līdzināties viņiem! Es gribu palīdzēt citiem, ja to varu. Protams, man patīk dāvanas, kuram gan nepatīk? Taču iemāci man, ka dot ir lielāks prieks nekā saņemt, parūpēties par kādu, negaidot uzslavas un atzinīgus vārdus, slepeni palīdzēt trūkcūcietējam vai bārenim ir patiesi liels prieks. Iemāci man to! Lai kaut nedaudz es varētu līdzināties svētajam Nikolajam...

Alina Ikauniece

TICĪBAS KURSS DRAUDZES TELPĀS

Ik ceturtdienu līdz Ziemassvētkiem esam aicināti pievienoties māsas Diānas vadītajam ticības pamatkursam draudzes telpās.

Ar nepacietību gaidu māsas Diānas sniegtās katehēzes, jo viņas vienkāršais un dziļais stāstījums par Dieva pasauli mani ļoti uzrunā. Māsas stāstījums liek aizdomāties par savas ticības stāvokli. Klausoties māsā, atrodu sevī daudz ne-

pilnību, jaunas un nezināmā lappuses. Piemēram, par sirdsapziņas izmeklēšanu vai grēksūdzi. Māsa Diāna pirms šī sakramenta veikšanas ieteic Bibēlē izlasīt sv. Pāvila 1. vēstules korintiešiem 13. nodaļu.

Mūsu dvēsele ir ikdienišķais dārzs, kas jāravē, lai savu garīgo telpu sakārto tu. Nāc un novērtē katehēzes mācību!

Veneranda Peļņa

ATVĒRT SIRDĪ BĀRENĪM

4. novembrī atzīmējam Bāreņu svētdiena, kuras galvenā vēsts ir aicinājums atbalstīt bez vecāku gādības palikušus bērnus un praktiski izdzīvot Evaņģēliju, atverot sirdis un mājas bāreņiem. Šiem bērniem var palīdzēt dažādos veidos, arī kļūstot par aizbildni, audžuģimeni, viesģimeni, mentoru vai adoptētāju.

Bārenis bērnumā parasti ir siltumā, ir apģērbts, pabarots, bet kas notiek viņa sirdī? Atrodoties

bērnumā, bērns izdzīvo daudz un dažādas emocijas, sākot no dusmām uz vecākiem, sabiedrību, ikvienu, ko savā ceļā satiek. Nereti šos bērnus pārņem izmisums, neizpratne un vienaldzība pret notiekošo. Tas grauj viņus, samazinot iespēju izaugt par labiem sabiedrības locekļiem. Šiem bērniem trūkst mīlestības, atbalsta, ticības saviem spēkiem un kāda, kas būtu blakus.

Par to, kur bāra bērnam ir labāk – bērnumā vai audžuģimenē, nākas dzirdēt dažādus viedokļus. Ir cilvēki, kas domā, ka

laiks, ko bērns pavada bērnumā, neatstāj negatīvas sekas. Uzskata, ka bērna atrašanās audžuģimenē arī var nelabvēlīgi ietekmēt gan bērnu, gan audžuģimeni, jo brīdis, ko bērns pavada šai ģimenē, var būt islaicīgs un atstāt traumatiskas sekas.

Jānorāda, ka bērnumā ir institūcija, kurā ir audzinātājs un bērni, savukārt audžuģimenē vai jebkurā citā no ārpusģimenes aprūpes formām, bērns mācās veidot attiecības ar pieaugušajiem, kas uzņēmušies par viņu rūpes. Audžuģimenē viņš veido attiecības arī ar citiem ģimenes bērniem, kopā piedzīvojot gan prieku, gan sāpes, gan piedošanu.

Lai kļūtu par audžuģimeni, viesģimeni vai kā citādi palīdzētu bērniem, kas palikuši bez vecāku gādības, jāpieņem lēmums un jānododas uz deklarētās dzīvesvietas bāriņtiesu. Atvērt sirdi bāreņiem, esam aicināti ne tikai Bāreņu svētdienā.

Egija Kušnere

AICINĀJUMS PALĪDZĒT LIELVĀRDES DRAUDZEI

Novembrī apritēja gads, kopš Lielvārdes katoļu draudzei nav sava dievnama. Ēka atrodas avārijas stāvoklī, tāpēc Lielvārdes draudze lūdz finansiālu atbalstu baznīcas ēkas glābšanas un atjaunošanas darbiem.

2017. gada 13. novembrī Valsts būvniecības kontroles birojs veica ēkas apsekošanu un aizliedza tās ekspluatāciju. Lielvārdes katoļu dievnams tika iesvētīts 1992. gadā. Tas atrodas uz uzkalna, kurā no trijām pusēm tika veikts uzbērums.

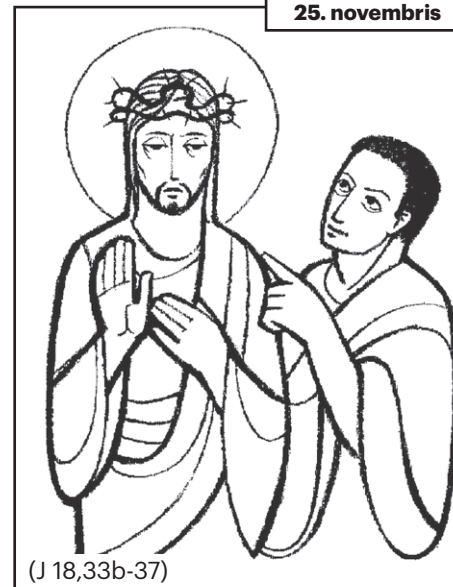
Diemžēl jaunā dievnama būves darbi tika veikti ļoti pavisā, bez pienācīga būvuzrauga un neievērojot vajadzīgās tehnoloģijas normas. Ātros tempos uzceltā baznīca ar torni deva zināmu slodzi uz pamatiem un uzbērums. Laika gaitā pamati ir sākuši sēsties, radot plaisas dievnama iekšpuses sienās un dažas lielas caurejošas plaisas.

Baznīcas stāvoklis ir ļoti nopietns, Lielvārdes katoļu draudze lūdz finansiālu atbalstu baznīcas ēkas glābšanai.

Redakcija

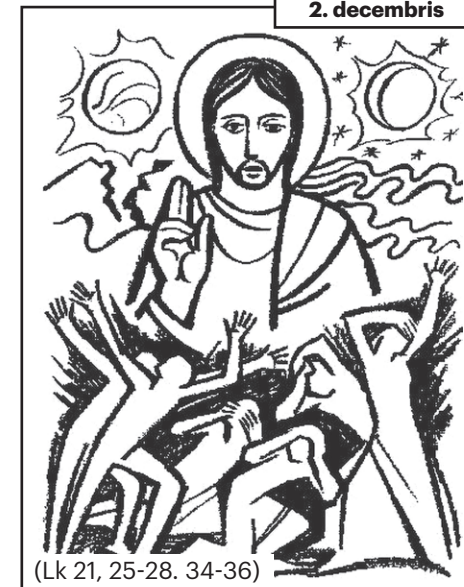
Svētdienas Evaņģēlijs

25. novembris

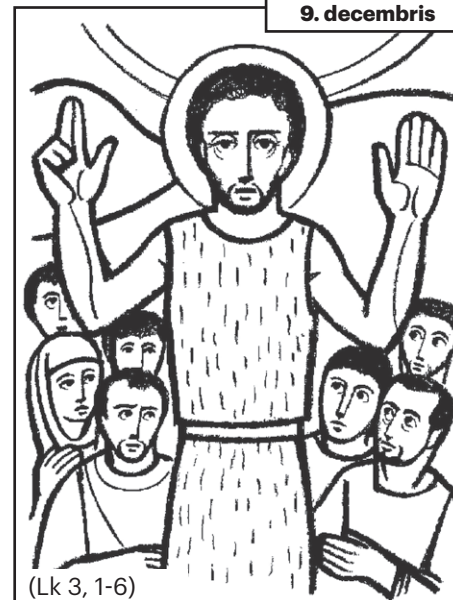
(J 18,33b-37)

2. decembris

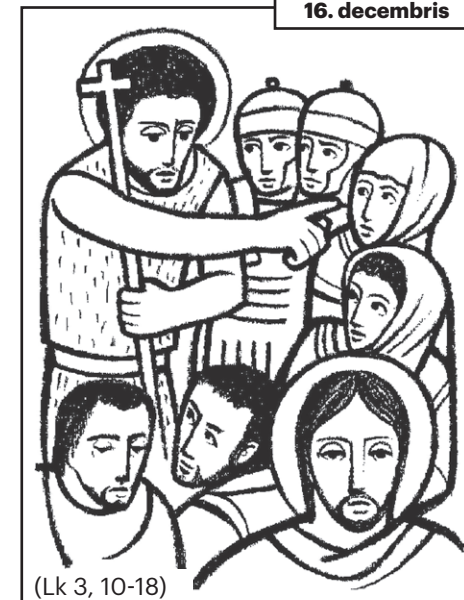
(Lk 21, 25-28. 34-36)

9. decembris

(Lk 3, 1-6)

16. decembris

(Lk 3, 10-18)

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13,
Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450,
SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: pskcamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5
Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mīse Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien – plkst. 7.15
Otrdien, trešdien, ceturtdien, piektdien,
sestdien – plkst. 18
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus
un iknedēļas pasākumu grafiku savā
e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu:
mdravize@gmail.com

MADONAS KRISTUS KARĀĻA KATOĻU DRAUDZES TITULSVĒTKI

23. novembris, piektdiena

- 17.00** Rožukronis un Litānija Vissvētākā
Sakramenta priekšā. Iespēja grēksūdzei
(pr. Māris Ozoliņš)
8.00 SV. MISE
19.15 Taizē vakars

24. novembris, sestdiena

- 17.00** Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana,
adorācija klusumā. Iespēja grēksūdzei
(pr. Arnis Maziljevskis)
17.30 Izlīgšanas dievkalpojums
18.00 SV. MISE
19.45 Slavēšanas vakars Vissvētākā
Sakramenta priekšā
21.45 Svētība ar Vissvētāko Sakramentu

25. novembris, svētdiena

- 9.45** Stundu dziesmas Vissvētākās Jaunavas
Marijas godam
10.10 Rožukronis un Litānija Vissvētākā
Sakramenta priekšā
11.00 SV. MISE (pr. Pāvils)
12.05 Euharistiskā procesija apkārt baznīcai
13.00 Priestera Pāvila dzejas grāmatas
atvēršana (draudzes mājā)
17.00 Iespēja grēksūdzei (pr. Viktors Petrovskis)
18.00 SV. MISE
25.11. mūsu draudzē viesosies „Radio Marija”
komanda, tiešraidē pārraidot Rožukroņa
lūgšanu, Stundiņas, Sv. Misi un ierakstot
grāmatas atvēršanas norisi.
Lūgsimies, lai Dievs svētī šos svētkus!

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Jēzus Kristus figūra no Antoniāņu māsu
mājas Lodzā.

Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.

Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.